

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

We zijn op weg naar Kerstmis.
Maar in alle drie de lezingen van vandaag
hoorden we over de Heilige Geest.
Dat zou je eigenlijk meer verwachten voor Pinksteren,
de Heilige Geest.
Maar blijkbaar wil de kerk ons erop wijzen
hoe belangrijk de Heilige Geest ook is
om Kerstmis goed te kunnen vieren.

Zo hoorden we in de eerste lezing uit Jesaja:
'De Geest van de Heer God rust op mij.'
En in de tweede lezing hoorden we:
'Blust de Geest niet uit.'
En in het evangelie hoorden we Johannes de Doper zeggen:
'Ik doop u met water.
Maar die na mij komt, dat is dus Jezus Christus,
Hij zal u dopen met de Heilige Geest.'

Waarom praten over de Heilige Geest
zo vlak voor Kerstmis?
Wel, ik denk om het Kerstfeest
nog meer innerlijk te beleven.
Natuurlijk zijn we allemaal druk bezig
met uiterlijke dingen.
En die zijn gewoon ook belangrijk.
Allerlei voorbereidingen voor het grote Kerstfeest.
Ik hou van een mooie Kerststal,
ik hou van gezellig eten met Kerstmis,
en mooie Kerstliederen.
Ik hou ervan elkaar te ontmoeten met Kerstmis,
iedereen lijkt dan nog vriendelijker dan normaal.
Ik hou daar gewoon van.
En dat zijn ook allemaal belangrijke dingen.

En toch voelen we ook aan
dat het Kerstfeest nog een diepere laag heeft.
Een innerlijke betekenis.
De geboorte van Christus, de Zoon van God,
in die stal in Bethlehem.
Maar om dat goed te verstaan
hebben we de Heilige Geest nodig,
om dat innerlijk te verstaan.

En daarvoor wil ik eerst eens gaan kijken naar
Johannes de Doper toen hij Jezus doopte,
want daar zien we ook inderdaad de Heilige Geest.
U weet dat Jezus toen zo'n jaar of dertig was.
Een volwassen man.
Waarschijnlijk liet Jezus zich achterover vallen
in het water van de Jordaan,
en werd hij door Johannes de Doper opgevangen
die hem dan weer overeind hielp.
Het is een beeld van totale overgave.
Eerst aan het water van de rivier de Jordaan.
Maar ten diepste een beeld van totale overgave aan God.

En het mooie is:
God ziet die totale overgave van zijn Zoon
en reageert daarop.
Want er gebeuren twee dingen.
Allereerst klinkt er dan een stem uit de hemel:
'Gij zijt mijn Zoon, de geliefde,
in wie Ik mijn welbehagen heb.'
Ik denk dat Jezus toen voor het eerst
echt mocht ervaren
diep in zijn hart,
dat Hij inderdaad Gods Zoon was.
Een innerlijke ervaring.
Natuurlijk was Jezus al vanaf het allereerste begin
Gods zoon.
Geboren uit de Maagd Maria.

Maar nu, bij die doop in de rivier de Jordaan,
nu hoorde Jezus ook werkelijk
die stem van God zijn Vader vanuit de hemel.

En dan gebeurt er nog iets.
Dan komt vervolgens de Heilige Geest
als een duif op Jezus neer.
Alsof de Heilige Geest deze woorden van God
nog eens extra in het hart van Jezus wil wrijven.
Zalven.

En vanaf dat moment begint
het openbare leven van Jezus.
Vanaf dat moment begint Jezus met zijn wonderen:
zieken genezen, mensen bevrijden, zonden vergeven,
de blijde boodschap verkondigen van Gods liefde.
Je zou bijna kunnen zeggen:
Vanaf dat moment wordt het nu allemaal echt en concreet.

Dertig jaar had Jezus zich hier op voorbereid,
om na de Doop in de rivier de Jordaan
zijn openbare werk onder de mensen te kunnen beginnen.
En ik denk dat Hij deze dertig jaar ook niet
had kunnen overslaan.
Ze horen wezenlijk bij het leven van Jezus.

Zo moeten ook wij ons voorbereiden
op het Kerstfeest.
We moeten gewoon allerlei dingen doen.
Ze horen er allemaal bij.
Maar de werkelijke beleving van het Kerstfeest,
is een zaak van het hart.
En daar hebben we de Heilige Geest voor nodig.
Dat wij als het ware diep in ons hart
de Kerststal mogen binnen gaan
en buigen voor dat Kind in de kribbe.
Hem aanbidden als de Zoon van God.
Want in die kleine Baby lacht God ons toe!

'Blus de Geest niet uit.'
Dat hoorden we in de tweede lezing.
Met andere woorden:
we moeten blijven zoeken
naar die werkelijke betekenis van Kerstmis.
En we moeten ervoor opletten
dat we niet zo druk zijn met de buitenkant
dat de binnenkant dreigt uit te gaan,
als een vuurtje dat geblust wordt.

En ik denk dat als we werkelijk die diepe betekenis
van Kerstmis zullen ontdekken,
dat dan onze liefde voor de naasten
ook alleen maar nog intenser zal worden.
Precies zoals we hoorden in de eerste lezing.
'Om mensen te genezen wier hart gebroken is,
om aan gevangenen vrijlating te melden.'
Om bijvoorbeeld mensen te troosten
die door de coronacrisis werden getroffen.

En dat kunnen we niet alleen.
Johannes de Doper zegt terecht:
'Ik ben de Messias niet.'
Maar wij mogen wel mensen brengen
naar dat Kind in die stal in Bethlehem.
Om daar Gods Zoon te ontmoeten.
In die kribbe lacht Gods Zoon ons vriendelijk toe.
Om die innerlijke beleving gaat het.